

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 796/2025
08.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 30, 61. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и ББ - адвоката Александра Милићевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 2К 523/21 од 17.03.2023. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 365/23 од 27.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и ББ - адвоката Александра Милићевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 2К 523/21 од 17.03.2023. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 365/23 од 27.03.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 2К 523/21 од 17.03.2023. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења продуженог кривичног дела крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 30, 61. и 33. КЗ, те је: -окривљеном АА, за продужено кривично дело крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 30, 61. и 33. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци, а на основу члана 67. став 5. и члана 70. став 1. КЗ узета као утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци по пресуди Трећег основног суда у Београду Спк 370/19 од 06.03.2020. године правноснажна 06.03.2020. године којом је оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) и којом му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено

одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 3 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, -окривљеном ББ, због извршења продуженог кривичног дела крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 30, 61. и 33. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, а на основу члана 67. став 5. и члана 70. став 1. КЗ узета као утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци по пресуди Првог основног суда у Београду К 1000/20 од 25.11.2020. године правноснажна 25.11.2020. године којом је оглашен кривим због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ и којом му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 3 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 365/23 од 27.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Александра Милићевића и жалба окривљеног АА и пресуда Основног суда у Зрењанину 2К 523/21 од 17.03.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљених АА и ББ - адвокат Александар Милићевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или исте преиначи у корист окривљених.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљених, иако не нумерише, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означава записник о спречавању изношења неплаћене робе из трговине Protecta Group ДОО Београд од 21.07.2021. године, за маркет Лидл у Зрењанину улица Пере Добриновића број 37 и записник о спречавању изношења неплаћене робе из Protecta Group ДОО Београд од

21.07.2021. године, за маркет Лидл у Зрењанину улица Булевар Вељка Влаховића број 64. Незаконитост наведених доказа одбрана види у чијењници да су у питању приватни записници, а не записници које је саставио орган поступка пред којим се предузима радња, јер Лидл или Protecta Group не могу бити орган поступка нити кривичног нити преткривичног, нити је реч о полицији која предузима радње у својој надлежности.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости нису основани.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП је прописано да је „исправа“ сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2.).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП је прописано да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

Из списка предмета произлази да је првостепени суд на основу члана 507. став 2. ЗКП донео решење да се главни претрес дана 17.03.2023. године одржи у одсуству окривљених АА и ББ, обзиром да су исти уредно позвани на главни претрес истицањем позива на огласну таблу суда, да су раније саслушани и да њихово присуство није било нужно, те је у доказном поступку прочитао поред осталог и записник о спречавању изношења неплаћене робе из трговине Protecta Group ДОО Београд од 21.07.2021. године, за маркет Лидл у Зрењанину улица Пере Добриновића број 37 и записник о спречавању изношења неплаћене робе из трговине Protecta Group ДОО Београд од 21.07.2021. године, за маркет Лидл у Зрењанину улица Булевар Вељка Влаховића број 64, а који записници су прибављени од стране овлашћених службених лица и уз кривичну пријаву достављени надлежном јавном тужиоцу.

Сходно наведеном, по оцени Врховног суда наведени записници, у смислу одредбе члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП којом је ближе одређен појам исправе, могу се сматрати исправом и као такви се могу користити односно извести као доказ у кривичном поступку.

Сходно изнетом неосновани су наводи захтев за заштиту законитости браниоца окривљених којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљених у захтеву означава и образлаже и повреде закона из члана 381. став 1. и члана 507. став 2. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 381. став 1. ЗКП и члана 507. став 2. ЗКП у смислу цитиране одредбе члана 485. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених – адвоката Александра Милићевића, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Поред изнетог, у захтеву бранилац истиче да је побијаним пресудама окривљенима повређено или ускраћено људско право и слобода у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а што је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Међутим, како уз захтев бранилац окривљених није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право или слобода које су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима, то захтев за заштиту законитости, у овом делу, нема законом прописан садржај, у смислу цитиране одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**